בתיאוריה יכלה לקום ממשלה כזאת בעזרת הקול הכפול של תמ"י (1) ושל אומץ (1) — ביחד 61 קולות.

אך אין להניח שהמערך יסתכן ב־ממשלה כזאת. במשך חודשים עסקו רוב מרכיביה, ובניהם מפ"ם ור"ץ, בהשחרת הרשימה המתקדמת ובהחרמתה. איש גם לא ירצה להיות תלוי בקולות רק"ח. מכיוון שרק"ח כפופה לגמרי לאינטרסים סובייטיים, היא מתנגדת גם ליוזמת־חוסיין (בניגוד לר־שימה המתקדמת), ועל כן אי־אפשר לסמוך עליה כתומכת בממשלה שת־קום כדי לקדם תהליך־שלום זה.

המסקנה: הממשלה החילופית וקו־קה בכל מחיר לקולות הדתיים, כולם או חלקם.

● **המחנה הדתי כולל 12 קר־לות:** ש"ס (4), מפד"ל (4), אגודת־ישראל (2), מורשה (2). האם הם באים בחשבון?

על כך יש דיעות שונות. הנה הע־רכה מוסמכת:

● **אגודת־ישראל** היא מיפלגה יונית בעיקרה. אין לה כל קושי בהצטרפות לממשלה צרה, העולה על דרך השלום.

● **ש"ס** היא בעייתית יותר. ציבור־הבוחרים המיזרחי שלה נחשב, בצדק או שלא בצדק, כציבור ניצי.

שהמערך יבטיח להם כל דבר תמורת תמיכה, וגם זוללי־הדתיים של ר"ץ ושינוי מבינים כי תמיכת הדתיים חיונית, אפשר לעסוק עסק.

לכן תיתכן ממשלה בהרכב של גוש־המערך (53) והדתיים (11), כלי דרוקמן) או חלק מהם, תוך הימנעות המתקדמת ורק"ח (6).

● בחירות מוקדמות: בלחי אפשריות

לעומת זאת אין כימעט כל סיכוי לעריכת בחירות חדשות. כי לשם כך דרוש חוק בכנסת, ולקבלת החוק דרושים 61 קולות.

מהיכן יבואו?

● אף לאחת מן **המיסלגות הדתיות** אין אינטרס בבחירות מוקדמות, ורק אגודת־ישראל יכולה להסתכן בהן, מפני שאין לה מה להפסיד. יתכן שגם ש"ס בטוח בעצמה.

● **תמ"ל ואומץ** יגוועו בבחירות אלה סופית — אם לא ייכנסו לרשימת המערך, ושם כל המקומות כבר תפו־סים פעמיים־שלוש.

● **הליכוד** בוודאי שאינו מעוניין בבחירות, אם יש חשש שיירד בהן עוד יותר. **התחייה** לא תרוויח בבחירות, והיא עלולה להפסיד קולות לטובת **מאיר כהנא.** שרק הוא ירוויח בלי ספק — הרבה או מעט. אך רשימת כהנא עלולה להיאסר לפי החוק החדש, המונה על שולחן הכנסת, ולכן ספק אם הוא יהיה מוכן להסתכן.

● **מפ"ם** תוכל להסתכן רק אם תחזור לרשימת־המערך, כי אין לה שמץ של סיכוי לקבל שישה מנדטים לבדה. איחוד עם ר"ץ אינו נראה לה, מה גם שהרשימה המשותפת תוזכה, מן הסתם, בפחות מנדאטים מכפי שיש כעת לשתיהן בנפרד. ר"ץ נהנית מפופולריות, אך זוהי פופולריות מ־פוקפקת. הציבור של יפי־הנפש כבר הוכיח שהוא הפכפך, וברגע המכריע עלול מרביתו לברוח בחזרה למערך כדי "לחסום את הימין". **שינוי**, המת־כדי בין ממשלה ואופוזיציה, אינו יודע היכן הוא חי, ויש לו שתי פנים — פני אמנון רובינשטיין ופני מרדכי וירשובסקי.

● רק"ח זכתה בהישג נאה בהס־תרות — אך מאז חל שינוי גדול. הטבח החדש בצברה ובשאתילא חשף את כל חולשותיה. בנצרת קיימה אס־פה, שבה התחננה בקול־ענות־חלושה שלא להיגרר אחרי המאשימים את סוריה בטבח. כל ערבי יודע כי סוריה גרמה לטבח הפלסטינים, וכי רק"ח נמנעה מלגנותה בגלל תלותה במוס־קווה. לכן יתכן כי בבחירות קרובות תימשך ברחוב הערבי עליית **הר־שימה המתקדמת.** שנעצרה בב־חירות בהסתדרות. רשימה זו גינתה את סוריה בכל פה, ותומכת ביוזמת־השלום של חוסיין־ערפאת.

תמונה מבולבלת זאת מובי־חה רק דבר אחד: כימעט ואי־אפשר להשיג בכנסת זו רוב לסיזור הכנסת — מה גם ששום ח"כ, שאינו בטוח בכסאו בכנסת הבאה, לא ישיש להצביע בעד סיעזרי עצמו. הוא יכול תמיד לחלות ברגע המכריע.

● רק דרך המיקרוסקופ

בצד מסובך, נוטים פוליטי־קאים לדחות הכרעות. אין ספק שזוהי גם נטייתו של שימעון פרס. אולם ישראל תלוייה עתה בארצות־

במדינה

(המשך מעמוד 6)

הנייר היא חוברת מטעם גוף הקרוי מכון לשלום במיזרח התיכון, שה־רוח החיה בו היא הפרקליט מרל תורפ מוושינגטון, מחסידי הרעיון של שלום ישראלי־פלסטיני.

כעילה לחוברת שימש מאמר ש־פירסם העיתונאי מאיר מרחב בג'רו־סלם פוסט. מרחב (65), יליד גרמניה, לשעבר פקיד בכיר בבנק ישראל, דיבר על "קונסנזוס של שטויות" והציג את השאלה: "כמה זמן זה יקח, כמה מילחמות עלינו לנהל, כמה חיים צריכים להתכוזבז, כמה כסף נוציא, לפני שנגיע לכלל מסקנה כי אש"ף, יהיה מאוס עלינו ככל שיהיה, הוא נציג הפלסטינים, ויש לו כוח־זטו על כל מדינה ערבית ועל כל קבוצה פלסטינית שתסכים להסדר ישראלי־פלסטיני?... עם מי נעשה שלום, אם לא עם אוייב־נפשו?"

הדברים, שנכתבו במרס השנה, יכלו לשמש כתשובה לדבריו של שימעון פרס בכנסת השבוע, שבהם חזר על כל סיסמות "הקונסנזוס של השטויות".

טינית, הרי "חיוני הדבר שהגבלות אלה יוסכמו... על־ידי נציגים אותנ־טיים ועצמאיים של העם הפלסטיני."

אסון עולמי. שאל המהגיג הי־הודי־אמריקאי: "אם אש"ף מוכן עתה, סוף־סוף, לדבר ולנהל משא־ומתן עם ממשלת־ישראל, האם ממשלת־ישראל לא צריכה להיות מוכנה לכך גם היא?"

סיכם קלוצניק: "הסיבה העיקרית לכך שאני מפרסם את הדברים הפעם ברבים בצורה זו היא החשש מפני אסון עולמי, אם מנהיגינו בוושינגטון, בירר־שלים ובשאר בירות המיזרח התיכון לא ינצלו את ההזדמנות הקיימת עכ־שיו.

מישפט

כפילותיה של אורלי דובי

ביצד אפשר לטעות בזיהוי

מהיום בו התפרסמה תמונתה של

אורלי דובי

יפה בן־שיטרית

קו ההגנה: דימיון מפתיע

אורלי דובי בעיתון, והחיילת הוכרזה כנערדת, קיבלו בני משפחתה טלפונים למכביר. היו אנשים שטענו כי ראו את החיילת מסתובבת בתחנה המרכזית בתל־אביב ומציצה בחלון של חנויות־נעליים. היו שסיפרו כי ראו אותה מוכ־רת קלטות של הרי קרישנה ברחובות. היו חיילים שסיפרו כי ראו את אורלי במחנה, שותה קפה בשקם עם חברות. לאחר יום העלמה.

מיקלחת בבסיס. כאשר התגל־תה גופתה של אורלי, כחודש לאחר העלמה, היה קשה לפאתולוג לקבוע את יום־המוות המדויק.

המישטרה לא השאירה אבן אל אבן בתיק רצח זה. אחרי שנעצר שלמה חליווה, ונאשם כי הוא שרצח את ה־חיילת ביום־החופשה האחרון שלו מה־כלא, הפך מועד הרצח ללב המישפט. אם לא נרצחה אורלי בלילה האחרון לחופשתו של חליווה, אי־אפשר יהיה להאשימו ברצח.

מאחר שחייל טען כי ראה את אורלי במחנה לאחר העלמה, נחקרו כמעט כל החיילות בבסיס של אורלי. הן נזכרו כי באותם ימים ספורים, אחרי העלמה של אורלי, ביקרה במחנה חיילת אחרת, שאיננה שייכת לבסיס. היא באה לבקר חברה ובילתה איתה בשקם, ואף התקל־חה בבסיס. חיילת זו, אמרו החברות, דומה דמיון מפתיע לאורלי, ואנשים שלא הכירו את השתיים באופן אישי, יכלו בהחלט לטעות ביניהן.

אליבי בבלא. מאותו רגע חיפשו חוקרי המישטרה את כפילתה של אורלי. תמונתה של יפה בן־שיטרית, חיילת בעלת שיער ארוך, הדומה דמיון מפתיע לאורלי, הוגשה השבוע לתיק בית־המישפט על־ידי התובעת נורית שניט. תמונתה היא תמונה של בחורה חייכנית, הנושאת בידיה עציץ. בעזרת התמונה ניסתה התובעת לשכנע את בית־המישפט, כי מי שטען שראה את אורלי בבסיס לאחר שנעלמה, ראה בעצם את יפה בן־שיטרית.

הצהרת השלושה. דבריו של מרחב הועתקו בכמה עיתונים אמרי־קאיים, ביניהם ניו־יורק טיימס. הם עוררו את קלוצניק להגיב.

קלוצניק, מי שהיה יו"ר מועדון הנשיאים של האירגונים היהודיים, נשיא הקונגרס היהודי העולמי, נשיא בני־ברית, ממייסדי הלובי היהודי ושר בממשלת קארטר, היה ידוע תמיד כהוגה־דיעות עצמאי. הוא גם רמז לא פעם על גישתו השונה לעניין הפלס־טיני.

את מעשהו החשוב ביותר עשה חודש אחרי פרוץ מילחמת־הלבנון. ב־2 ביולי 1982 פירסם קלוצניק, יחד עם נחום גולדמן ופייר מנדס־פראנס, פניה שבה קרא להכרה ב"זכות הפלסטינים להגדרה עצמית" ולמשא־ומתן בין יש־ראל ואש"ף כדי לשים קץ למילחמה בלבנון. פניה זו, שפורסמה בלה־מונד בשיתוף־פעולה עם אריק רולו (ראה יומן אישי), נודעה בשם "הכרזת פא־ריס". איש לא ידע כי הוכנה בקפדנות בהתייעצות עם הר"ר עיצאם אל־סר־טאווי, אישי־אמונו של ערפאת ומנהיג מחנה־השלום באש"ף. למחרת היום פירסם יאסר ערפאת בביירות הנצורה תגובה, שבה בירך על פניה זו.

אולם בקריאתו החדשה מנסח קלוצניק את הדברים בפעם הראשונה בצורה חד־משמעית לחלוטין. הוא קבע כי בהשתמשם במונח "הגדרה עצמית" התכוונו כל שלושת המנהי־גים ל"מדינה פלסטינית, בצורה זו או אחרת". גולדמן ומנדס־פראנס רצו לה־גיד זאת בפירוש, אך קלוצניק הצדיק אז נוסח מתון יותר.

קבע קלוצניק: "קיים עתה צורך דחוף במשא־ומתן בין ישראל ואש"ף." אם יוטלו הגבלות על המדינה הפלס־

"בעיקבות תגובה זו של ער־פאת החליט אורי אבנרי למחרת היום להיפגש עם ערפאת בביירות הנצורה.

„לא נפרק את ממשלת־האחדות גם אם יחזירו את מיזרח ירושלים!" איים דן מרידור